

Дикий театр Київ

Всі вистави цього незалежного театру вже четвертий рік поспіль починаються з оголошення: *«Дикий театр може травмувати, обурювати та викликати залежність. Не рекомендується до перегляду людей з хиткою психікою»*. Це водночас і кредо, і безпрограшний піар-хід, який придумала засновниця та продюсерка театру Ярослава Кравченко. Художній керівник театру Максим Голенко для своїх вистав завжди обирає актуальний політичний або соціальний контекст – такі його останні роботи **«Кицюня»** за п'єсою Мартіна Макдони **«Лейтенант з острова Інішмор»** (переможець всеукраїнського конкурсу **Taking the Stage 2017**) та **«Кайдаші 2.0»** за п'єсою Наталі Ворожбит за мотивами хрестоматійної повісті Івана Нечуя-Левицького. Спектакль Максима Голенка **«Віталік»** за п'єсою сучасного українського драматурга Віталія Ченського здобув перемогу в національному фестивалі-премії **ГПА/GRA**.

Нині в репертуарі театру вистава **«Шрами»** сучасної української драматургині Кіри Малініної – спільний проект із ООН Жінки в Україні, реалізований в рамках всесвітньої кампанії 16 Днів активізму про гендерно зумовленого насильства, **«Річ-Річ»** за п'єсою **«Річард II»** Вільяма Шекспіра, **«Гей-парад»** за текстом сучасного українського режисера і драматурга Ігоря Білиця. Не маючи постійної репетиційної бази, за неповні чотири роки театр випустив більше 20 спектаклів. У театру немає сталої трупи – актори набираються через кастинг під кожний новий проект. Найчастіше «Дикий театр» можна побачити на двох київських майданчиках – центрі незалежного театру **Сцена 6** (до 300 місць) та київській **Малій опері** (до 200 місць) та на різноманітних українських фестивалях у Херсоні, Сєвєродонецьку, Львові, Харкові. Кілька проектів «Дикого театру» були зроблені у зоопарку, спортивному інтернаті, цирку та шахті – театр планує продовжити цей напрям та шукати нові простори для site specific проектів.

У планах театру робота із темою українських легенд та національних архетипів, занурення у підсвідоме та вивчення механізмів формування особистості на основі відомих текстів **«Механічний апельсин»** Ентоні Берджеса та **«Квіти для Елджернона»** Деніела Кіза. Влітку театр планує влаштувати літню театральну резиденцію для репетиції та занурення в атмосферу позастоличного простору (після такої ж резиденції у селі Сорокотяга народилися **«Кайдаші 2.0»**). Театр незмінно зацікавлений у співпраці та обміні досвідом із якнайширшим колом театральних митців.